

ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ

"Ακουσε τ' απόκοσμο, τὸ παλὸν βιολί,
μέσα στὴ νυκτερινὴ σιγαλιὰ τοῦ 'Απρίλη.
στὸ παλὸν κουφάρι του μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τ' ἀχνὰ κι' ἀπάρθενα τῆς ἀγάπης χεῖλη.

Καὶ τ' ἀθδόνι τ' ἀγρυπνο καὶ τὸ ζηλευτὸ
ζήλευσε κ' ἐσώπασε κ' ἐσάθθη,
γιὰ νὰ δῆ περήφανο τί πουλί εἶν' αὐτό,
ποῦ τὰ λέει γλυκὺ ερα τῆς καρδιάς τὰ πάθη.

Ὡς κι' ὁ γκιωνὴς τ' ἄχαρο, τὸ δειλὸ πουλί,
μὲ λαχτάρ' ἀπόκρυφη τὰ φτερά τιάζει
καὶ σωπαίνει ἀκούοντας τὸ παλὸν βιολί
γιὰ νὰ μάθῃ ὁ δύστυχος πῶς ν' ἀναστενάξῃ.

Τί κι' ἂν τρώῃ τὸ ξύλο του τὸ σαράκι; τί
κι' ἂν περνῶν ἀγύριστοι χιόνιοι κι' ἄλλοι χρόνοι;
Πειὸ γλυκεῖα καὶ πειὸ ὠμορφὴ καὶ πειὸ δυνατὴ
ἢ φωνὴ του γίνετα ὅσο αὐτὸ παληώνει.

Εἴμ' ἐγὼ τ' ἀπόκοσμο, τὸ παλὸν βιολί
μέσα στὴ νυκτερινὴ σιγαλιὰ τοῦ 'Απρίλη'
στὸ παλὸν κουφάρι μου μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τῆς πρώτης νεότητος μου τὰ δροσάτα χεῖλη.

Τί κι' ἂν τρώῃ τὰ σπλάγγχρα μου τὸ σαράκι; τί
κι' ἂν βαδίζω ἀγύριστα χρόνο μὲ τὸ χρόνο;
Πειὸ γλυκεῖα καὶ πειὸ ὠμορφὴ καὶ πειὸ δυνατὴ
γίνετα ἢ ἀγάπη μου ὅσο ἐγὼ παληώνω.

* Ἰωάννης Πολέμης

ἐξεί και τὸν ἀδελφὸ του, τὸν αἰμίλιωτο ἐπίσης.
Χαιτῆ Σγουρομάλλη πισθάγωνα δεμένον. Σπαραχ-
τικὴ ἦταν ἡ συνάντησις τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ Σγου-
ρομάλλη εἶδε τὸν ἀδελφὸ του σ' ἐξείω τὸ οἰκτρὸ
κατάντημα κ' ἔρωτες μιὰ χρονίη σὰ λαβομένου λιον-
ταριοῦ :

— Γιάννη μου !

Τὸ θῆμα ποῦ ἀντίκρισε τὸν ἀδελφὸ του μὲσ' ἀπὸ
μιὰ αἰματίνη σκέπη, μούγγασε βιθαῖα, συνεζλονίσθη,
κ' ἔχασε τίς αισθήσεις του ἐπάνω στὸ ἐδῶλιο τῆς
φρίκης.

Ὁ Σγουρομάλλη τέττωσε τὸ κορμὶ μπροστά, θέλησε νὰ σπᾶσῃ
τὰ δεσμά του ἀλλ' οἱ στρατιῶτες τὸν κρατοῦσαν στερεὰ ἀπὸ τὰ
σχοινιά καὶ τοῦ ἐματῶσαν κάθε προσπάθεια.

Ὁ ἱστορικὸς λέγει ὅτι καὶ γενναῖες Ὀθωμανίδες θρώματα τὸ
μαρτύριον ἐκλαθῆρον, αἰῶνι δι καὶ ἀπέρησαν !...

Ὁ Σγουρομάλλη ἄρχισε ἀξαρνα νὰ κοιτάξῃ γύρω σὰν σαστι-
σμένος κ' ἔπειτα ἄφησε ἕνα κρυφὸ καγχασιμὸ, παραταταμένο. Εἶ-
χε τρελλαθεῖ !...

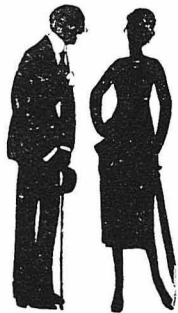
Τὸ μαρτύριον τοῦ Δασκαλογιάννη, ἐσυνεσχίσθη μέσα σὲ βρισιές,
κατάρες καὶ ἀλαλαγμοὺς. Τῶρα ἐβροθῆσαν καὶ ὁ ἄλλος Δῆμος, ἐ-
κείνος ποῦ κρατοῦσε πρῶτα τὸν καθρέφτη. Καὶ οἱ δύο ἀπαίσιοι
Τούρκοι ἐξοβαν ἀπὸ τὸ σῶμα λουριδες καὶ τίς ἔτριγαν γύρω,
φωναζόντας :

— Πάρτε πετὶ γιὰ παπούτσι ! Πάρτε σκυλοπέτσι κιαφίρι-
ζο !...

Τέλος ὁ Ἄγγελος τοῦ θανάτου ἐπῆρε τὴν ψυχὴ τοῦ μάρτυρος
καὶ ἡ τραγωδιὰ ἐτελειώσε.

Τὸ σῶμα τοῦ Δασκαλογιάννη, ἔμεινε ἔτσι ἐκτεθειμένον δύο μέ-
ρες. Τὴν τρίτῃ μέρα Κυριακὴ βράδιν, ὁ Πασὰς ἐπέτρεψε στοὺς
Χριστιανοὺς νὰ τὸ θάψουν κρυφά. Βεθῆκαν
τέσσαρες τολμηροὶ ἄντρες οἱ ὁποῖοι ἐπῆραν
τὸ πῶμα καὶ τὸ ἐνταφίασαν ὄχι στὸ νεκρο-
ταφεῖο ἢ σὲ μνημεῖο χριστό, ἀλλὰ σ' ἕνα
λάκκο νοτιανατολινα τῆς Ἀκ—Τάπιας,δέμα
βήματα μακριά,—καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι.

"Ἦτανε περασμένα μεσάνυχτα. Οἱ τέσ-
σαρες Ἡρακλειώτες ἐτόλιξαν τὸ βασανισμένον
σῶμα μέσα σ' ἕνα καθαρὸ σεντόνι καὶ τὸ
κατέβασαν στὸ λάκκο. Καὶ ὁ γέρο παπᾶς
ποῦ κρατοῦσε ἕνα φαναράκι γιὰ νὰ φωτί-
ξῃ τὴν πένθιμη σκηνή, μὲ χαμηλὴ φωνὴ
ἔδεδετο : "Υπερὸ ἀνταπόσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
μάρτυρος Ἰωάννου !"

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Δύο κύριοι ποῦ βρισκόντουσαν μόνου σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ
σιδηροδρόμου Μασσαλίας-Παρισίων, ἀνοῖξαν χωρὶς πολλὲς δια-
τυπώσεις, συζήτηση, ὅπως συμβαίνει πάντα μεταξὺ ταξι-
διωτῶν.

— Ἐγὼ, εἶπε ὁ ἕνας ταξιδεύω, γιὰ ἐμπορικὲς ἐργασίες...

Ἐμπορεῖμαι μετὰξια. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς οἱ δουλειές
μας δὲν πᾶνε τώρα καὶ πολὺ καλά... Ὡστόσο βγάξω καθαρὰ
καρμὶ ἢ εἰκοσαριὰ χιλιάδες φράγκα τὸ χρόνο.. Τί νὰ κάνω
κανεῖς στὶς δύσκολες περιστάσεις ποῦ βρισκόμαστε ; . . Καὶ σεῖς,
ταξιδεύετε γιὰ ἐργασίες ;

— Ναι, γιὰ ἐργασίες.

— Καὶ γιὰ τί εἶδους ἐργασία, ἂν ἐπιτ ἔπετε ; ...

— Μὰ, νὰ σᾶς πῶ, δὲν ξέρω καὶ γῶ ἂν πρέπει νά...

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω : ἐπαγγελματικὰ μυστικά.
Ἰκανοποιεῖστε τοῦλάχιστο ;

— Ἀρκετὰ.

— Πόσο δηλαδὴ, ἀπάνω—κάτω.

— Ἐρχεται χρονιά ποῦ βγάξω κ' ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα,
ἄλλοτε πάλι μοναχὰ εἰκοσι... Ἐξαρτᾶται...

— Διάβολε ! διάβολε !... Μὰ ποῖς εἶνε ὁ κλειδὸς τῆς ἐρ-
γασίας σας ; Τί εἶδους ὑποθέσεις ἔχετε ;

— Ὅ,τι μοῦ παρουσιαστέι. Τίποτα φόνου, κλοπές, δηλη-
τηριάσεις, ἀνατινάξεις κτιρίων στὸν ἀέρα... Ἐξαρτᾶται, καθὼς
σᾶς εἶπα...

Ὁ μεταξέμπορος ἄλλαξε ὅλα τὰ χρώματα
τῆς ἱρδος καὶ μαζεύτηκε στὴ γωνίτσα του, χωρὶς
νᾶχη πεῖα τὴ δύναμι ν' ἀνοῖξῃ τὸ στόμα του...

"Ἦτανε σὰ μισοπεθαμένους ἀπ' τὸ φόβο του.

Τέλος ἐφθασαν στὸ Παρίσι. Πρὶν ἀκόμα κα-
λοσταθεῖ τὸ τραῖνο ἀνοῖξε ἡ πόρτα τοῦ διαμερί-
σματος καὶ μπήκε μ' ἕνα ἑνωματάρχης ὁ ὁποῖος
χαιρέτησε σὲ στάση προσοχῆς τὸν τρομερὸ κακοῦρ-
γο καὶ τοῦ εἶπε :

— Τ' ἀμάξι τοῦ Εἰσαγγελέως σᾶς περιμέ-
νει, κύριε δικηγόρε !

Ὁ τρομερὸς κικοῦργος ἦταν ὅ... περίφημος
Γάλλος δικηγόρος καὶ ἱστορικὸς κ. Ἄνρη Ρομπέρ,
ὁ ὁποῖος ἐξελέγη βραδύτερον καὶ μέλος τῆς Γαλ-
λικῆς Ἀκαδημίας !...

ΡΟΔΑ ΚΙ' ΑΓΚΑΘΙΑ

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, Ὁ ΕΡΩΤΑΣ, Ὁ ΓΑΜΟΣ, Ἡ ΖΗΛΕΙΑ

Μὴ ζητεῖτε ποτὲ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα νὰ σᾶς δώσῃ τὴν καρδιά
τῆς. Ὑπάρχει φόβος νὰ τῆχ νάχῃ καρδιά καὶ... νὰ σᾶς τὴν δώσῃ !
***

Τὸ φιλί μιλάει ὅλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου.

Ἐλάχιστοι ἄνδρες μποροῦν νὰ μείνουν ψυχροὶ μπρῶς σὲ μιὰ
γυναῖκα ποῦ... δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ὑποφέρῃ !
***

Ὁ ἄνδρας ποῦ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι ὅλες ἡ γυναῖκες μοιάζουν
μεταξὺ τους, πρέπει... νὰ παντρευθῇ τὸ ταχύτερον !
***

Γιὰ νὰ λημονήσῃ κανεῖς, δὲν εἶνε ποτὲ ἀργά...

Γυναῖκες, ποῦ θὰ ἤθελαν νὰ ἦσαν ἄνδρες, εἶνε μόνον ἐκείνες
ποῦ... δὲν ἔχουν καταλάβῃ ἀκόμη ὅτι εἶνε
γυναῖκες.
***

Ὁ μόνος ἔρως ποῦ μοιάζει μὲ τὸν πρῶτο
εἶνε ὁ... τελευταῖος !
***

Οἱ ἄνδρες ἀγαποῦν τίς γυναῖκες καὶ συ-
χαίνονται τὸ γάμο. Ἡ γυναῖκες ἀγαποῦν
τὸ γάμο καί...
***

Ἡ γυναῖκες δὲν εἶν' εὐχαριστημένες
παρὰ ἀφοῦ παντρευθοῦν. Καὶ δὲν εἶνε εὐ-
τυχεῖς παρὰ...ἀφοῦ χωρῖσούν !

